

Tárgy: védői tevékenység kifogásolása (bírótság részéről)

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2021. F. 133/8.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban **2021. június 29. napján** megtartott nem nyilvános tárgyaláson zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd nem követett el fegyelmi vétséget, ezért a

fegyelmi eljárást megszünteti.

Az eljárás során felmerült költséget a Budapesti Ügyvédi Kamara viseli.

Indokolás

A bejelentés:

Jelen ügyben a járásbírótság bírója fordult bejelentéssel a Budapesti Ügyvédi Kamarához, kifogásolva az eljárás alá vont ügyvéd tevékenységét. Bejelentésében arról tájékoztatta a Kamarát, hogy az eljárás alá vont ügyvéd, mint meghatalmazott védő a járásbírótság előtt folyamatban volt bírósági eljárás során jobb tudomása ellenére egyrészt félretájékoztatta a bíróságot az ügyben felmerült alpanyagok hollétéről, másrészt nem tájékoztatta az eljáró bíróságot arról, hogy feleslegesen utaznak el eljárási cselekmény foganatosítása végett.

A BÜK vezető fegyelmi biztosa határozatával elrendelte az előzetes vizsgálatot.

Az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatában vitatta fegyelmi felelősségét.

A fegyelmi biztos az eljárás alá vont ügyvéddel szemben indult előzetes vizsgálatot megszüntette és az eljárás alá vont ügyvédet figyelmeztetésben részesítette.

Az eljárás alá vont ügyvéd kérelmében fegyelmi eljárás lefolytatását kérte.

A fegyelmi biztos határozatával fegyelmi eljárást kezdeményezett. A fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban a fegyelmi biztos azt róta az eljárás alá vont ügyvéd terhére, hogy amikor egyértelművé vált az eljárás alá vont ügyvéd számára a tény, hogy a bíróság a vagyontárgyak lefoglalása céljából nyomban a helyszínre utazik, nem helyesbítette – védelemmel egyébként ellentétes – nyilatkozatát és nem hívta fel a bíróság figyelmét védelemre azon nyilatkozatára, miszerint a vagyontárgyak már nincsenek a helyszínen, s ezzel 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács az ügyben tárgyalást tűzött.

A tényállás:

A járásbírótság előtt nagyobb kárt okozó csalás büntette miatt büntetőeljárás indult. A vádlott meghatalmazott védőjeként az eljárás alá vont ügyvéd járt el. A büntetőügyben a bíróság előkészítő ülést tartott.

A vádlott nyilatkozott, hogy nem ismeri el a cselekmény elkövetését, vallomást nem kíván tenni. Az előkészítő ülésen készült jegyzőkönyv rögzítette, hogy a vádlott iratokat csatol, – többek között – két darab fekete-fehér fényképet és számlát, mely 397.950 Ft-ról került kiállításra. A jegyzőkönyv szerint a vádlott azt nyilatkozta, hogy: „Egy címet és nevet tudok mondani, akinél ez a megvásárolt anyag volt, ő [név és cím].” Bíró kérdésére az eljárás alá vont ügyvéd azt nyilatkozta, hogy „A fényképeken azok a bizonyos megrendelt anyagok, ajtólapok, bútorlapok és a szerelvények vannak, ezt a tanú is, akinél *most vannak*, tudja igazolni. ... Erre vonatkozóan csatoltuk be a képeket és a tanú is igazolja, hogy ezek *ott vannak*.”

Ezt követően a bíróság az előkészítő ülést befejezte és az ügyet tárgyalásra utalta, melyet azonnal megtartott, mint arra a jelenlevők figyelmét az idézésben fel is hívta.

Az eljáró bíró tájékoztatta a jelenlevőket, hogy a bíróság elutazik a vádlott által megadott címre annak érdekében, hogy a vádlott által megjelölt bútorasztalos ipari termékeket lefoglalja. A jegyzőkönyv lezárva 10.25 órakor.

Az eljáró bíróság a büntetőügyben az első nyilvános tárgyalást megkezdte. A 13. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv szerint, „a bíróság mellőzi a sértett kihallgatását annak érdekében, hogy a védelem által megadott helyen levő anyagot lefoglalhassa a bíróság és az elszállításáról gondoskodjon... A törvényszék kisteherautója szervezés alatt van, amivel az elszállítása megtörténik és a járásbíróság garázsába kerül elhelyezésre.”

A bíróság a tárgyalást elnapolta és új hatánapot tűzött.

A 14. sorszámú jegyzőkönyv tanúsága szerint a bíróság helyszíni eljárásakor a garázsban semmilyen bútorasztalos ipari termék nem volt, a védő által csatolt fényképeken látható termékek nem voltak ott.

A járásbíróság elsőfokú nem jogerős ítéletében megállapította, hogy a vádlott bűnös folytatólagosan elkövetett csalás büntetében.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi tárgyaláson szabályszerű idézésre megjelent, fegyelmi felelősségét nem ismerte el.

Előadta, hogy nem úgy nyilatkozott, ahogy az a jegyzőkönyvben szerepel, de tisztában van vele, hogy a jegyzőkönyv közokirat, így ezen közokirat keretei között kívánja megvédeni magát és az eljárása tisztességét. Kifejtette, hogy a rendelkezésre álló jegyzőkönyvből nem derült ki, de ez egy nagyon rossz hangulatú bírósági eljárás volt, ezért az eljárás alá vont ügyvéd előadása szerint külön odafigyelt arra, hogy a lehető legtisztelettudóbban járjon el. Utalt rá, hogy sok ügyben járt már el az ország több bírósága előtt, mióta ügyvéd, de még soha nem volt probléma vele, vagy az eljárásával. Kifejtette, hogy abban a tudatban járt el, hogy ami jog a védencét megilleti, az őt is megilleti, továbbá, hogy amit védőként mond, azért felelősségre vonni nem lehet.

Kiemelte, hogy egy előkészítő ülésen történtek a jelen ügy alapja, ahol a védelem tett bizonyítási indítványokat, azonban a bejelentő bíró úr az eljárás alá vont ügyvédnek és nem a védencének tette fel a kérdéseit ténybeli dolgokról, pedig meggyőződése szerint ezeket a kérdéseket a védencének kellett volna feltenni. Hangsúlyozta, hogy a kérdésre válaszolt, nem pedig felállt és magától nyilatkozott. Kitért arra, hogy az eljáró bíróval szemben kizárási indítványt is előterjesztett, pedig még ezelőtt soha nem tett ilyet, valamint jegyzőkönyv ismertetését is kérte, amit a bíróság megtagadott, és nem is küldte meg számára később sem a jegyzőkönyvet.

Azt adta elő, hogy a folyosón a védencével egyeztetett, amikor hozzájuk lépett a bíró és megkérdezte, kicsi vagy nagy autót hívjon, és ekkor az eljárás alá vont úgy nyilatkozott, hogy a folyosón sem kíván védelem vallomást tenni, ami után véleménye szerint még rosszabb hangulatú lett az eljárás, ami szintén nem derül ki a jegyzőkönyvből.

Álláspontja szerint nem sértette meg a bíróság méltóságát.

Kiemelte, hogy szerinte a bíróság nem közölte, milyen eljárási cselekményt szeretne lefolytatni, s nem kaptak erre az eljárási cselekményre idézést. Előadta, hogy akkor úgy gondolta, ha ez egy tárgyalás lesz, hiszen bizonyításra kerül sor, akkor arra őt és védencét meg kell idézni, amire nem került sor.

Utalt arra, hogy nem tudta, hogy az ő nyilatkozata miatt megy ki a bíróság a helyszínre, amit megerősített számára az a körülmény is, hogy a teherautók már reggel le voltak foglalva és már várakoztak a bíróság épülete előtt.

Egyet nem értését fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy a bíróság iránti tiszteletből az lett volna a feladata, hogy ne a védencét védje, hanem a bíróságot tájékoztassa, hogy ne menjen, ne csinálja az eltervezett eljárási cselekményt.

Úgy vélte, hogy a legjobb tudása és a védenca elsődleges érdekét szem előtt tartva járt el. Úgy nyilatkozott, hogy szerinte a bíróság akkor is kiment volna a helyszínre, ha az eljárás alá vont ügyvéd azt mondta volna a bíróságon, hogy az anyag nincs az adott helyen.

Álláspontja szerint a tárgyaláson lehet olyan tényeket állítani, amelyek az ítélet alapjául szolgálnak, amit a bíróságnak mérlegelnie kell, nem az előkészítő ülésen, ahol eleve csak, mint védő nyilatkozott, a védenca nem tett vallomást, ezért szerinte védőként nem tudott olyan nyilatkozatot tenni az előkészítő ülésen, amely bizonyítékként értékelhető lenne.

Kitért arra, hogy ha a bíróság észlel ellentmondást, akkor minimum elvárás lett volna szerinte, hogy felhívja a figyelmet arra, hogy van egy ellentétes nyilatkozat.

Utalt arra is, hogy a védőként előadottakra bizonyítást alapozni álláspontja szerint teljesen nonszensz.

Kitért rá, hogy a másodfok is kihúzta ezt az ítéletből, mert a Be. a bizonyítási eszközöket tételesen meghatározza és nincs ott a védő nyilatkozata. A védő tanúként sem meghallgatható, ezért a védői nyilatkozatot tényként értékelni és ez alapján bizonyítást lefolytatni álláspontja szerint nem lehet.

Elvi élel utalt arra, hogy ha védőként csak igazat mondhatna, akkor abban az esetben, ha a védenca a tudomására hozza, hogy bűnös, akkor védőként meg se szólalhatna, nem láthatná el a védelmet, vagy ha megszólal, akkor azzal a védenca ellene beszélne.

Hivatkozott arra is, hogy ha tudta volna, mert a bíró közli vele, hogy az ügyvédi nyilatkozata miatt megy a bíróság a helyszínre, akkor is a védenca érdekében ugyanígy járt volna el, de jelen esetben nem tudott arról, hogy a nyilatkozata miatt utazik a bíróság.

Arra is kitért az eljárás alá vont ügyvéd, hogy nem értette, miért nem fordult korábban, akár rögtön a kamarához a bejelentő bíró úr, miért csak az elsőfokú ítélet után indította meg az eljárást ellene.

Véleménye szerint az ügy érdemének szempontjából, azaz, hogy védenca büntetőjogi felelőssége megállapítható, nem volt releváns a kifogásolt nyilatkozata. Továbbá előadta, hogy a hivatkozott jegyzőkönyvnek a kijavítását akkor sem kérte volna, ha tudta volna, hogy emiatt fegyelmi indul ellene, de a másodfokon már hangrögzítést kért.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos az eljárás kezdeményező határozatban foglaltakat fenntartotta. Előadta, hogy azt nem róta az eljárás alá vont ügyvéd terhére, hogy a helyszíni eljárási cselekményre nem mentek el, kizárólag azt róta a terhére, hogy amikor egyértelművé vált számára az a tény, hogy a bíróság elutazik, függetlenül attól, hogy erre az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata indította a bíróságot, vagy sem, nem jelezte, hogy ott nincsenek az anyagok. Álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvédnek fel kellett volna hívni a bíróság figyelmét arra, hogy ott a helyszínen nem lelhetőek fel az asztalosipari anyagok. Kiemelte, hogy a jegyzőkönyv közokirat, aminek kijavítást sem kérte az eljárás alá vont ügyvéd, így az abban foglaltakat kell elfogadni.

Álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üttv 1. § (1), (3), (5) bekezdését, az ÜESZ 8.12, 12.1, 13.3 a) pontjában foglalt rendelkezéseket, amellyel az Üttv. 107. §-ában meghatározott 1 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Kérte, hogy a Fegyelmi Tanács a tényállást a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban írtak alapján állapítsa meg.

Enyhítő körülményként kérte értékelni az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletét, mert 10 évnél régebben folytat kifogástalan ügyvédi tevékenységet, ellene fegyelmi eljárás más ügyben még nem indult. Írásbeli megrovást és átalányköltségekben történő marasztalást indítványozott.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa nem alapos.

Az Üttv. 107. §-nak a) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló [...] kamarai tag, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az Üttv. 1. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az ügyvédi hivatás – jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül – az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita – lehetőség szerinti - megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység, amely tevékenység magában foglalja az igazságszolgáltatásban való közreműködést.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése kimondja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Az Üttv. 1. § (5) bekezdése értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlása nem irányulhat jogszabály megkerülésére, jogszabályba ütköző célra, vagy ilyen jogügyletben való közreműködésre.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III.26.) MÜK szabályzat (továbbiakban: ÜESZ) 8.1. pontja értelmében a szabályzat rendelkezéseit a védői tevékenységre a 8. pontban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

Az ÜESZ 8.7. b) pont szerint a védő a feladata teljesítése során a védelem taktikáját - védelem mindenkor érdekeinek fegyelembevételével - szabadon alakítja, ugyanezen elv alapján a védő a jogszabályok keretei között maga dönt a rendelkezésére álló bizonyítékok felhasználásáról, ezek sorrendjéről és esedékességéről is.

Az ÜESZ 8.9. pontja értelmében a védő a legjobb tudása és lelkiismerete szerint jár el ügyfele érdekében.

Az ÜESZ 8.12. pontja értelmében a védő – feladata teljesítése során – nem kerülhet ellentétbe ügyfele tényelődásaival. Ügyfele tagadása esetén sem tanúsíthat olyan magatartást, mely azt a látszatot keltheti, hogy ügyfele büntetőjogi felelősségének hiányáról kételyei lennének, vagy amely a terhelt bűnösségére engedne következtetni.

Az ÜESZ 12.1. pontja értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlója a kamarai szervek szabályzatait és határozatait tevékenysége folytatása során köteles betartani.

Az ÜESZ 13.1. pontja értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlója tárgyalásai és eljárásai során hivatása hagyományainak megfelelően érintkezik a bíróságok és más hatóságok tagjaival, részükre a kellő megbecsülést és tiszteletet megadja, valamint azt saját hivatásával szemben is elvárja.

Az ÜESZ 13.3. a) pontja értelmében, az ügyvédi tevékenység gyakorlója nyilatkozatait, beadványait jogilag megalapozottan és igényesen készíti elő.

A Fegyelmi Tanács arra a megállapításra jutott, hogy az eljárás alá vont ügyvéd ügyfele jogai érvényesítésének elősegítését célozta eljárásával, továbbá lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával járt el, továbbá eljárása nem irányult jogszabály megkerülésére, hanem védői tevékenységet fejtett ki védelem érdekében. Fentiek alapján a Fegyelmi Tanács nem látta megállapíthatónak a fegyelmi biztos által hivatkozott Üttv. 1. § (1), (3), (5) bekezdéseiben foglalt megsértését.

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésre álló jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozatok alapján megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd és a védelem nyilatkozatai között fellelhető ellentét, azaz „ezek ott vannak, illetve „akinél a megvásárolt anyag volt”, nem a büntető ügy lényegére kiható jelentős súlyú tényeket érintő nyilatkozatok, amelyek nem relevánsak az eljárás alá vont ügyvéd védelemének büntetőjogi felelősségének megállapíthatósága körében. Az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata alapján sem merülhetett fel kétely védelem büntetőjogi felelősségének hiányáról, továbbá az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata alapján sem lehet a terhelt bűnösségére következtetni. Fentiek alapján a Fegyelmi Tanács nem látta megállapíthatónak a fegyelmi biztos által hivatkozott ÜESZ 8.12. pontjában foglalt megsértését.

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azt állapította meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a hivatása hagyományainak megfelelően érintkezett a bírósággal, amely részére a kellő tiszteletet, megbecsülést megadta. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint, az eljárás alá vont ügyvéd kifogásolt nyilatkozata és a fegyelmi biztos által elvárt nyilatkozatának hiánya nem a bíróság megsértését célozta, önmagában a nyilatkozat nem volt tiszteletlen és a fegyelmi biztos által elvárt nyilatkozat elmulasztása sem a bíróság iránti tisztelet és megbecsülés hiányát jelenti.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a rendelkezésre álló jegyzőkönyv alapján az eljárás alá vont ügyvéd megnyilvánulásai döntően a védekezést szolgáló olyan nyilatkozatok voltak, amelyekkel összefüggésben jogi megalapozatlanság, vagy szakmai igénytelenség nem állapítható meg. Továbbá arra sem merült fel adat, hogy az eljárás alá vont ügyvéd általi védelem ellátását az ügyfél kifogásolta volna. Fentiek alapján a Fegyelmi Tanács nem látta megállapíthatónak a fegyelmi biztos által hivatkozott ÜESZ 13.3. a) pontjában foglaltak megsértését.

A Fegyelmi Tanács osztotta az eljárás alá vont ügyvéd védekezést a tekintetben, hogy a védő nyilatkozata nem vallomás és nem bizonyíték. Továbbá a Fegyelmi Tanács egyetértett azzal a hivatkozással is, hogy az esetleges ellentmondások tisztázása a bíróság feladata és nem a védő kötelezettsége.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem volt cáfolható az eljárás alá vont ügyvéd azon előadása, miszerint nem tudott arról, hogy csak és kizárólag a bírói kérdésre adott védői válasza alapján kerül sor a helyszínre utazásra, így a fegyelmi biztos által elvárt nyilatkozat elmulasztásával kapcsolatban, az eljárás alá vont ügyvéd tudatállapota alapján egyébként a szándékosság sem lenne megállapítható.

A Fegyelmi Tanács utal rá, hogy amennyiben bármely hatóság előtt folyó eljárásban sor kerül a részvevő személyek részéről eljárási, vagy más jogszabály megsértésére, úgy ennek szankcionálása annak a hatóságnak a joga és lehetősége, mely előtt az adott eljárás folyik. Amennyiben az eljáró hatóság a kifogásolt magatartást saját maga sem szankcionálta eljárásában, a fegyelmi eljárás erre nem nyújthat keretet.

Mindezek alapján a Fegyelmi Tanács arra az álláspontra jutott, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a kamarai szervek szabályzatait és határozatait tevékenysége folytatása során betartotta, így egyrészt nem látta megállapíthatónak a fegyelmi biztos által hivatkozott ÜESZ 12.1. pontjában foglaltak megsértését sem, másrészt ennek okán az Üttv. 131. § (3) bekezdés b) pontja alapján a fegyelmi eljárást megszüntette.

Az eljárás során felmerült költséget a Budapesti Ügyvédi Kamara viseli.

A Fegyelmi Tanács határozata 2021. szeptember 5. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2021. F. 133.)